

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-09-01
Besvaras senast
2017-09-15

Till utrikesminister Margot Wallström (S)

2016/17:618 FN-konventionen om kärnvapenförbud

I juli avslutades den konferens som hade FN:s generalförsamlings uppdrag att förhandla fram en konvention om ett förbud mot kärnvapen. Resultatet skulle rapporteras till den 72:a generalförsamlingen hösten 2017. Sverige var som ett av endast 122 länder, varav endast ett fåtal EU-länder, inget Natoland och inget nordiskt land, med och röstade för avtalet. De EU-länder som var med och röstade för konventionen har alla ett annat säkerhetspolitiskt läge än Sverige.

Regeringen har därefter aviserat sin vilja att underteckna konventionen. Det kan verka vällovligt men blir kontraproduktiv plakatpolitik då konventionen har så stora brister att den inte bidrar till det globala arbetet med kärnvapenedrustning. Tvärtom hotar detta det i dag sköra globala icke-spridningsavtalet.

För Centerpartiet är det viktigt att arbetet med nedrustning fortsätter och att vi måste söka upprätthålla och förstärka de rustningskontrollåtgärder och förtroendeskapande arrangemang som finns. Vi kommer att fortsätta arbeta för det globala icke-spridningsavtalet, NPT, för att upprätthålla och hålla samman så många länder som möjligt för en långsiktig kärnvapenedrustning. Sverige ska vara en tydlig röst i nedrustningsarbetet men vi ska inte göra någonting som riskerar de få kvarvarande nedrustningsavtal och förtroendeskapande nedrustningssamarbeten som faktiskt finns och ännu fungerar. Snarare måste det arbetet stärkas.

Det hastigt och slarvigt framtagna avtalsförslag som nu ligger på bordet hotar inte bara det globala nedrustningsarbetet utan även vår gemensamma säkerhet i Östersjöregionen. Våra Östersjögrannar är alla motståndare till avtalsförslaget.

Det brev som skickats till Försvarsdepartementet från USA:s försvarsminister Mattis samt försvarsministerns uttalande i DN den 30 augusti visar två saker tydligt. För det första att regeringen inte i tillräcklig omfattning inför omröstningen om konventionen hade samverkat med för oss i säkerhets- och försvarssammanhang viktiga länder om deras syn på avtalet och eventuella konsekvenser för samarbetena om Sverige skulle rösta ja. För det andra att regeringen verkar ha två säkerhetspolitiska linjer. Jag utgår tills vidare från att regeringen hade samrått inför att Sverige röstade för konventionen om kärnvapenförbud på konferensen. Att det var regeringen och inte UD som gjorde ett ställningstagande för Sverige i en för svensk säkerhetspolitik central

fråga.

Med anledning av detta vill jag fråga utrikesminister Margot Wallström:

1. Ser ministern att det nu framlagda förslaget till konventionen om kärnvapenförbud innebär en risk för att kunna upprätthålla och stärka det globala NPT-avtalet?
2. Vilka alternativa initiativ har ministern tagit för att främja en framgångsrik översyn av NPT 2020?
3. Ser ministern att Sveriges säkerhet måste vara fokus för vårt ställningstagande till den föreslagna konventionen om kärnvapenförbud?
4. Har ministern och regeringen samrått med våra nordiska grannar under förhandlingsarbetet runt konventionen för att ta hänsyn till deras åsikter?
5. Vilken förankring av beslutet att rösta för konventionen om kärnvapenförbud skedde inom regeringen innan Sverige röstade för den?

.....

Kerstin Lundgren (C)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welander